

JUSTINAS MARCINKEVIČIUS

Kūrē IVg klasēs mokinē Sandra Petkutē

BIOGRAFIJA

- **Justinas Marcinkevičius** – lietuvių poetas, prozininkas, dramaturgas, vertėjas, Lietuvos mokslų akademijos tikrasis narys.

BIOGRAFIJA

- Gimė 1930 m. kovo 10 d. Važatkiemyje (Prienu raj.). Mokėsi Alksniakiemio pradžios mokykloje, vėliau Prienu „Žiburio“ gimnazijoje, 1954 m. Vilniaus universitete baigė lituanistikos studijas. Dirbo Genio ir Pergalės redakcijose, 1959–1960 m. Lietuvos rašytojų sąjungos valdyboje.
- J. Marcinkevičius išleido per šimtą knygų (poemų, eilėraščių, dramų, eseistikos, knygų vaikams ir kt.). Jis yra Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino I ir III laipsnio ordinų kavaliarius, Lietuvos Mokslų akademijos tikrasis narys, Tautos namų garbės pirmininkas, Lietuvos rašytojų sąjungos narys, Vilniaus miesto garbės pilietis, Monsinjoro K. Vasiliausko labdaros fondo, Lietuvai pagražinti draugijos Garbės pirmininka

KŪRYBA

- Pagrindinė poeto tema - Lietuva, jos istorija ir dabartis, gamta ir kultūra, žmogus tėvynėje ir pasaulyje, jo egzistencinė problematika: laimė, pareiga, kančia, baimė, ištikimybė, dora, gerumas. Poeto kūryba du kartus apdovanota Lietuvos valstybine premija, visuomeninė veikla - Lietuvos Santarvės premija (1994)
- Dar būdamas gimnazistas, jis parašė pjesę mokinių vaidinimui apie kolūkių kūrimąsi Lietuvoje.

- J. Marcinkevičiaus kūrybos ir paties jo asmens populiarumas paskutiniais sovietmečio dešimtmečiais buvo beveik visuotinis ir niekieno neginčijamas. Jo nuopelnai Lietuvai ir literatūrai įvertinti nepriklausomybės metais: 2001 m. poetas apdovanotas Lietuvos nacionaline literatūros ir meno premija, o taip pat ir Baltijos asamblėjos premija. Naujojo amžiaus pradžioje buvo atliktos keturios skaitytojų apklausos, siekiant išaiškinti iškiliausius XX amžiaus lietuvių rašytojus. Jose J. Marcinkevičius vieną kartą užėmė pirmąją vietą (balsavo Lietuvos rašytojų sąjungos nariai), du kartus – antrą ("Kultūros barų" ir "Omni Laiko" skaitytojų apklausoje) ir vieną kartą penktą vietą ("Naujojo Židinio – Aidų" skaitytojų apklausoje).

- Justinas Marcinkevičius dalies lietuvių visuomenės dar sovietmečiu buvo suvokiamas kaip „tautos poetas“. Savitai tęsdamas lietuvių neoromantinės lyrikos tradiciją, savo kūryba jis gaivino ir gynė lietuvių tautos kultūrinę savimoneę, sugrąžino į lietuvių literatūrą humanistinę žmogaus idėją, teigė estetinius literatūros vertės kriterijus. Anot kai kurių literatūrologų, literatūrinės stilistikos požiūriu visa jo poezija tarsi skyla į dvi šakas: pirmoji iš jų artimesnė romantinei tradicijai, antroji – modernumui.
- Ankstyvoji Marcinkevičiaus kūryba- naivaus ir apgaulingo tikėjimo balsas, gan pakilus, jausmingas, bet nuoširdus.

- Poeto kūryba atskiromis knygomis išleista vokiečių, rusų, anglų, bulgarų, vengrų, norvegų, latvių, estų, rumunų, serbų, latvių, slovakų, armėnų, čekų, uzbekų, gruzinų, moldavų, kirgizų, ukrainiečių ir kitomis kalbomis. Eilėraščių tekstais sukurta apie 200 dainų. 1974 m. parašytas eilėraštis „Laisvė“ paskatino grupę „Antikvaras“ sukurti dainą, kuri tapo savotišku 1991 m. sausio 13-os himnu.

ŽYMIASI KŪRINIAI

- „Devyni broliai“-(1969-1972m);
- „Medininiai tiltai“- (1966m);
- „Duoną raikančios rankos“-(1963m);
- „Mažvydas“ –(1976m);
- „Liepsnojantis krūmas“-(1968m);
- „Kraujas ir pelenai“-(1960m).

INFORMACIJOS ŠALTINIAI

- <http://kalbam.lt/?s=Justinas+Marcinkevi%C4%8Dius>
- <http://www.justinasmarcinkevicius.lt/biografija/>
- https://lt.wikipedia.org/wiki/Justinas_Marcinkevičius